

STICHTING MOEDERHART

Als wij in het voorjaar van 2020 hadden gezegd: over een jaar zullen kinderen vanaf 12 jaar worden gevaccineerd met een experimenteel mRNA-vaccin, dat niet ter bescherming van henzelf zal worden aanbevolen en in disco's te halen valt, dan had iedereen ons voor gek verklaard. Sterker nog, velen *verklaarden* ons voor gek. Toen Moederhart in maart jl. een statement uitbracht dat wij tegen verplichte test- en vaccinatiedwang zijn werd dat als overdreven en voorbarig weggezet. Vaccinatiedwang? Waar haalden we dat nou toch vandaan?

We haalden dat uit bronnen die al beschikbaar waren voordat het (indirect) dwangmatige karakter van het medisch ingrijpen min of meer officieel bekend werd. Zowel Marion Koopmans, Jaap van Dissel en andere experts uit binnen- en buitenland lieten vanaf ongeveer februari in de media los dat "het vaccineren van kinderen serieus moet worden overwogen". Niet zelden werd daar het "anders opnieuw sluiten van scholen" tegenover gezet. Dat de vaccinatiepijlen op de kinderen zouden worden gericht was dus al lang en breed duidelijk.

Moederhart liet daarom vanaf het eiland van de gealarmeerden een rooksignaal omhoog gaan. Om mensen te laten nadenken zolang er nog ruimte was om er iets van de vinden en actie te ondernemen. We wilden dit doen voordat mensen werden geconfronteerd met weer een nieuwe *status quo*, waar de massa zo snel aan gewend leek te raken.

Blootstellen aan ongeoorloofde risico's

De situatie is nu een feit. Kinderen worden geïnjecteerd met een mRNA-serum; een experimenteel middel met een tijdelijke 'emergency' EMA-goedkeuring. Een type 'vaccin' dat nooit eerder op deze schaal op de markt is toegepast. Een middel dat de minister van Volksgezondheid Hugo de Jonge in zijn kamerbrief zelf kwalificeerde als "een risico".

We stellen onze kinderen bewust bloot aan deze risico's als we niet ingrijpen. Risico's die totaal te vermijden zijn omdat zij zonder vaccin sowieso niet ernstig ziek worden. Risico's waar ze veelal geen weet van hebben. Omdat ook de kinderen 'op maat' worden verleid 'vrij te zijn' met een prik, en in het ongewisse worden gelaten over de mogelijke gevolgen.

Wat deze prik (op langere termijn) voor schade aan zal richten weet niemand. Maar de eerste bevindingen zijn alarmerend. Officiële gezondheidsorganisaties, zoals de CDC, rapporteren honderden gevallen van myocarditis, een ontsteking van de hartspier, na een COVID-19 vaccinatie bij jongeren. De aantallen zullen vermoedelijk veel hoger liggen, om voor de hand liggende redenen.

Verontwaardiging, ophef en verschrikking zijn hier de normale, gepaste reacties. Maar waar een jaar geleden onze empathie en solidariteit nog uitging naar ouderen die ziek zouden worden of sterven, is er nu doodse stilte binnen de mainstream media over het lot van jonge kinderen in handen van onze overheid. Dat deze overheid doelbewust deze reële risico's neemt is onaanvaardbaar. Dat waren ook de mondkapjes, het testen en het isolement waarin jongeren tijdens lockdowns werden gezet. Maar een mondkapje kun je weer afzetten, en uit een isolement kun je losbreken. Hoe anders is dat met deze onherstelbare, rigoureuze stap in de bestrijding van een pandemie, die helemaal geen pandemie blijkt te zijn.

Oproep aan de zorg

Volgens de landsadvocaat zelf ligt de uiteindelijke verantwoordelijkheid voor de injectie bij de arts. Dat is tenminste een anker. En daarom richten we deze brief aan alle mensen die deze injectie toedienen. We verzoeken jullie met klem na te denken over jullie verantwoordelijkheid, ook als verpleegkundige, GGD-medewerker of anderszins. Jullie staan niet los van het lot van elk individueel kind. De samenleving 'open houden' is niet jullie taak. Handelen in lijn met jullie moreel kompas en geweten wel.

Niet weten is geen excuus. Met de huidige stand van zaken behoren zorgverleners op de hoogte te zijn van de mogelijke bijwerkingen van deze, op zijn best nutteloze injectie. Jullie zijn verantwoordelijk voor "informed consent" bij jullie patiënt, ook als deze een minderjarig kind is. Het spreekt voor zich dat deze geïnformeerde instemming via de ouders moet gaan. En nee, die instemming volgt niet uit het doel om zoveel mogelijk mensen mee laten doen.

Aansprakelijkheid artsen en zorgverleners

Met verantwoordelijkheid komt ook mogelijke aansprakelijkheid. Een kind dat schade lijdt door de injectie zonder dat hij of zij vooraf is geïnformeerd over de mogelijke bijwerkingen en risico's op de lange termijn, en zonder dat ouders toestemming hebben gegeven kan de schade verhalen op de arts. Overigens stelt Moederhart zich op het standpunt dat ook mét instemming van beide ouders de arts een eigen verantwoordelijkheid heeft en kan worden aangesproken op toekomstige schade. Wij zetten de juridische basis hiervoor hieronder uiteen.

Het advies van de Gezondheidsraad en de Nederlandse Vereniging voor Kindergeneeskunde (NVK) is onlangs afgegeven. Gezonde kinderen vanaf 12 jaar zouden vanaf deze zomer moeten worden gevaccineerd tegen COVID-19. Daarbij is door de Gezondheidsraad opgemerkt (in de Volkskrant d.d. 1 juli) dat "als een kind onbegeleid naar een vaccinatiestraat gaat en daar mondeling toestemming geeft dat geldt als een weloverwogen beslissing".

Dit is juridisch onjuist. Aan de eigen beslissing van het kind gaat het nodige vooraf. Artikel 7:450 lid 1 Burgerlijk Wetboek (BW) bepaalt dat voor verrichtingen ter uitvoering van een behandelingsovereenkomst de toestemming van de patiënt vereist is. Volgens artikel 7:450 lid 2 BW geldt dit uitgangspunt ook voor een patiënt met de leeftijd van 12 tot 16 jaar. Er is dan ook toestemming nodig van de ouders die gezag over het kind uitoefenen (of van zijn of haar voogd). Dit gezag omvat "de plicht en het recht van de ouder om zijn minderjarig kind te verzorgen en op te voeden" (artikel 1:247 BW).

De vluchtroute (uit het zicht van de ouders) die Hugo de Jonge en bovengenoemde adviesorganen kiezen is een speciale bepaling in artikel 7:450 lid 2 BW. Daarin staat dat kinderen vanaf 12 jaar ook zonder toestemming van een ouder een "weloverwogen wens" kunnen uiten om een medische behandeling te ondergaan. De arts kan dan alsnog behandelen.

Hij kan dat echter alleen voor zover voldaan is aan zijn eigen beoordeling dat (in dit geval de vaccinatie) niet enig kennelijk nadeel toebrengt aan de patiënt. Kortom, de wens van de minderjarige ontslaat hem niet van zijn eigen zorgplicht. Dat zou ook raar zijn. Stel dat een minderjarige 'weloverwogen' een abortus 'wenst', terwijl de zwangerschap al in een vergevorderd stadium is, of om andere redenen niet veilig uitgevoerd kan worden. Dan zal de arts die omstandigheid zwaarder moeten laten wegen. Omdat de gezondheid van de patiënt voorop staat. Het gaat dus niet om de vraag of de wens oprecht is, maar of de behandeling uiteindelijk in het belang van de gezondheid van het kind is. Daar doet artikel 7:450 lid 2 BW niets aan af. En het is die gezondheid van het kind die met het vaccineren met een experimenteel vaccin zonder meer op het spel staat.

‘Weloverwogen wens’ geeft niet de doorslag

Ook als de arts het met dit laatste niet eens is, kan hij aansprakelijk worden gehouden voor mogelijke schade. Ook als hij in de veronderstelling is dat het vaccin veilig is, kan hij niet tot het zetten van de prik overgaan zonder mogelijke consequenties.

De “weloverwogen wens” van een kind die dan de doorslag zou geven veronderstelt namelijk dat hij of zij de risico’s van het nemen van een vaccin kan doorgronden. We zien echter dat deze risico’s actief buiten het blikveld van jongeren worden gehouden. Het vaccineren tegen COVID-19 wordt via media en instellingen met marketing trucjes verkocht als een ‘uitje’, ‘een ritje met de bus’, als ‘toegang tot je vrijheid’, als een daad van altruïsme en empathie (‘anders komen opa en oma in het ziekenhuis’).

Moederhart ziet dat kinderen bewust op het verkeerde been worden gezet en verleid tot een simpele, scheve voorstelling van de werkelijkheid, waarin elke medische beweegreden irrelevant wordt gemaakt. Hoe kunnen zij dan weloverwogen beslissen, als die ‘overweging’ tot stand komt op grond van dwaling? Als die niet rechtstreeks betrekking heeft op de mogelijke gevolgen voor het kind zelf?

Ook de ‘weloverwogen wens’ het ‘te doen voor een ander’ is in dit scenario niet genoeg om door te gaan met de behandeling. Er zijn dus tal van andere redenen om daarvan af te zien, maar deze moet *in ieder geval* de doorslag geven. Omdat een arts en elke persoon met de naald in de hand in dit geval beter moet weten. Dat verdienen onze kinderen. Daar hebben zij recht op.

Moederhart vraagt alle artsen en toedieners van de prik stelling in te nemen met het belang van het kind voorop:

Zonder toestemming van beide ouders wordt er geen COVID-19 vaccin gezet, omdat hiervoor geen juridische basis in de wet bestaat en de arts in strijd handelt met ethische codes en zijn eed. De arts onderkent hiermee zijn mogelijke aansprakelijkheid op grond van onrechtmatige daad of wanprestatie. Die wanprestatie kan zoals gezegd ook ontstaan indien het vaccineren mét toestemming van de ouders geschiedt. In dat geval heeft de arts immers zijn eigen verantwoordelijkheid niet genomen, terwijl hij kon of moest weten dat de behandeling schade zou toebrengen.

Wij vragen verder alle ouders om hun huisarts en lokale GGD in kennis te stellen van hun standpunt over het vaccineren van hun kind(eren), en de mogelijke aansprakelijkheidsstelling op voorhand schriftelijk kenbaar te maken.

Onze kinderen, onze keuze.